

men jeg vil dog rigtignok sige, at jeg vilde finde det overmaade rigtigt, om man levede sig ret fast i den Tro, at det skulde være færdigt til den Tid, og at det vilde være ubehdigt at bygge paa Muligheden af at kunne faae Tid efter 1ste April. Det har i de senere Aar viist sig forbundet med store Banfæligheder at faae Tid efter den 1ste April, saa at jeg tror, at det vilde være klogt at holde sig for Die, at til den 1ste April skulde det være færdigt. Det er muligt, at den midlertidige Finantsbevilling, som man anser det for ugjorlig at faae bragt i Stand, forinden man nærmer sig den 1ste April, vil kunne komme i Stand, naar man nærmer sig den 1ste April; thi det vil jo nemlig være Betingelsen for, at man kunde blive samlet udover den 1ste April. Jeg siger, at Sliet er muligt, jeg vil ikke benægte nogen af den Slags Ting. Jeg vil forudsætte, at det ærede Medlem har Ret i, at der er en Mulighed for, at Finantsagen, skjøndt man arbejder paa den fra alle Sider med god Villie og med gode Forhaabninger om et godt Resultat, dog ikke bliver færdig til den 1ste April, og hvorledes skal man saa bære sig ad med den Provisoriske? Nu kunde jeg fra mit Standpunkt sige, at om man ikke fik slaaet den ihjel førend den 1ste April, saa synes jeg, at Ulykken ikke er saa stor; saa vilde den tabe sin Betydning, thi saa udløber jo den Finantsperiode, hvorfor den gjælder. Mente man saa, at der skulde være begaaet noget meget Skrækkeligt ved Udtædelser af den foreløbige Finantslov, saa havde man jo den samme Retstillings som nu og kunde gjøre Ansvar gjældende paa den ene eller anden Maade ganske som nu. Der vil ikke være sket nogen Forandring i den retslige Stilling derved, at Finantsperioden løber ud, uden at Sagen er slaaet ihjel, men sætter man endelig saa megen Priis paa at udføre denne Bøddelgjerning, saa er det meget let at udføre den; den 31te Marts skal jeg for mit Bedkommende ikke sætte mig imod, at de Herrer slaa den provisoriske Finantslov ihjel, saa gjør man ikke Skade med Genrettelsen; thi da behøver man ikke Loven. Men man skal kun ikke slaa den ihjel, naar denne Execution udsætter os for politiske Banfæligheder og navnlig forhindrer os i at gjøre, hvad vi Alle have saa stor Lust til, nemlig at forsøge paa, om det ikke skulde være os muligt at bringe bort ulykkelige, af Storme omtumlede Statsstrib ind i mere smukt Vand.

Jeg synes, at jeg har paavist, at der for det Første vindes Noget ved at foretage den Deling, jeg har anbefalet, den Oplosning af Forslaget i de 2 Dele, hvoraf det i

Virkeligheden bestaar, paa den ene og paa den anden Maade, og det forekommer mig, at det maa erkjendes, at den store Fare, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har søgt at vise der skulde ligge i at følge mig, virkelig ikke er til Stede; idet Thinget jo kan gjemme den provisoriske Finantslov hen, og saa har det i sin Magt at lade den ligge, indtil det rette Dieblik til at slaa den ihjel er kommet, saa at man altsaa godt kan gjemme den uden at udsætte sig for først at blive berøvet Forsnielsen af Executionen, hvis man virkelig sætter Priis paa den. — Men til Gjengjæld for, at det ærede Medlem udtalte sig om de Farer, man udsatte sig for ved at følge mig, vil jeg tillade mig en Udtalelse fra min Side til ham, som gaar i den Retning, at man lider Stæde ved at følge ham. Det ærede Medlem siger: Hvad skæder det, at man forkaster den provisoriske Finantslov — for ikke at tale om Forslaget til en midlertidig Finantslov, og saa sagde han videre — det er ikke min Mening at gjengive just hans Ord, men jeg har søgt at opfatte Tankgangen, og det er den, jeg vil forsøge at gjengive — Der er ikke slet stor Stæde derved, thi om kortere eller længere Tid kommer vi sammen igjen; lad det være 2 eller 4 Maaneder — engang maa det blive, og kunne vi da ikke klare Tingene i Efteraaret, saa kunne vi maaske klare dem henad Foraaret. Jeg vil nu dertil sige, at det for det Første forekommer mig, at Tilstanden er og i lange Tider har været af den Bestaffenhed, at det maatte være Alles inderlige Dunste jo før jo hellere at komme ud af denne Tilstand, og denne Anvisning: Har det været saa længe, saa kan det gjerne være 3—4 Maaneder til, den tiltaler mig ikke. Hvad der imidlertid er væsentligere, er dette, at det ingenlunde er saa sikkert, at Situationen vil være den samme om 2—4 Maaneder, som den er nu. For at komme til Rette udfordres der, som det jo til Nedsømmelighed er gjentaget, god Villie fra alle Sider; der udfordres en vis Stemning og et vist Sindelag. Det er min bestemte Mening, at der i dette Dieblik er godt Sindelag til Stede i det Hele taget i Folkethinget, at det store Fler-tal i Folkethinget nærer et bestemt Dunste om at komme ud af de nuværende Tilstande, og at man er tilbøielig til at vise Smødelommenhed, saafremt man finder noget Sig-nende fra den anden Side. Det er min Tro — man kan gjerne benægte det: jeg tror det alligevel; men hvem kan indstaa for, at Stemningen vil være den samme om 2 eller 4 Maaneder, naar vi have udført denne Execution, og naar det er passeret,